

Mikė Lilikė

„Atvirščia pasakaitė“

ATVIRKŠČIA PASAKAITĖ

Vakare, jau po darbų,
Iškamuota katinų
Renkasi pelių šeimyna –
Į svetainę taką mina.
Pailsėti, pakalbėti,
Televizorių žiūrėti.
Trejetas pilkų pelių –
Du tėvai su sūneliu.
Turi sofą numylėtą –
Žalia, didelę, gėlėtą.
Ant tos sofos atsisėdus,
Užsimiršta visos bėdos.
Žvilgteli į sofą tėtis.
Jis negali patikėti –
Nes joje – skylė didžiausia!
Kraipo galvą, krapšto ausį:
– Kas pragraužė šitą skylę?
Priblokšti namiškiai tyli:
Rodos, nēr pas juos žmonių
Nei mažų, nei didelių...
Pernai spąstais juos išgaudė,
Kibire vandens išmaudė,
Dar norėjo dēt nuodų,
Bet išsivertė be jų –

Žmonės persigandę spruko...

Atsikratė jų peliukai!

– Tai iš kur skylė šita? –

Rauko antakius mama.

Jau daugiau tylėt negali –

Teisinas sūnus tėveliams:

– Oi, atleiskit – nesakiau –

Žmogų aš pasigavau,

O narvelio neturėjau...

Į stiklainį jį įdėjau,

Bet išlipo, kad jį kur!

Eibių prikūrė visur...

Prižadų jį prižiūrėti –

Baldai nebebus skylėti!

Tiktai... leiskite laikyti

Tokį mielą žmogelytį...